

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118291066
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118291066.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 884,40 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 13. mája 2019 sp. zn. 17C/68/2018-142, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu na uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť mu sumu 884,40 € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 25.5.2018 do zaplatenia zamietol. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 25.1.2018 došlo ku škodovej udalosti na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia ev. č. BY908BD, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený M. Y.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. Man ev. č. BN265CB povinne zmluvne poisteným u žalovaného, u ktorého škodová udalosť bola evidovaná pod č. 1880102288. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu Todos Žilina s.r.o. vyplýva, že poškodené vozidlo zn. Škoda Fabia ev. č. BY908BD bolo prevzaté do autoservisu dňa 25.1.2018 za účelom opravy a vydané držiteľovi dňa 5.3.2018. Žalovaný odoslal spoločnosti Todos s.r.o. krycí list za opravu poškodeného vozidla zn. Škoda Fabia ev. č. BY908BD vo výške 3.908,24 € k poisťnej udalosti č. 1880102288 zo dňa 25.1.2018. Žalobca ako prenajímateľ uzavrel s poškodeným ako nájomcom nájomnú zmluvu č. 12/2018 zo dňa 25.1.2018, ktorej predmetom bol nájom osobného automobilu zn. Hyundai i20 ev. č. BL344OV a nájom bol dohodnutý na dobu od 25.1.2018 do 5.3.2018 vo výške zmluvného nájomného 39 € spolu s poplatkom za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30 €. Faktúrou č. 2018030 zo dňa 5.3.2018 dodávateľ - žalobca vyúčtoval poškodenému M. Y. za prenájom náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme č. 12/2018 sumu 1.590 € so splatnosťou 12.3.2018 a to za 40 dní nájmu v cene 39 €/deň sumu 1.460 € a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30 €. Zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorú dňa 5.3.2018 uzavrel poškodený ako postupca a žalobca ako postupník, došlo k postúpeniu pohľadávky - nároku poškodeného voči poisťovni na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 25.1.2018 vo výške 1.590 € vrátane DPH. Žalobca listom z 13.3.2018 uplatnil nárok na náhradu škody z postúpenej pohľadávky v celkovej sume 1.590 € u žalovaného a žiadal ho uhradiť na jeho účet. Z Oznámenia žalovaného zo dňa 9.5.2018 vyplýva, že ukončil šetrenie poisťnej udalosti a z poisťného na náhradu škody za prenájom náhradného vozidla uhradí sumu 705,60 € pri stanovení doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla 21 dní nájmu a výšky denných nákladov za prenájom náhradného vozidla na základe prieskumu trhu 28 € bez DPH. Z potvrdenia Tatra banky považoval za zistené, že dňa 11.5.2018 bola prijatá platba v sume 705,60 €. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že nárok na náhradu škody uplatnený žalobcom

ako rozdielu medzi fakturovanou sumou za nájom motorového vozidla vo výške 1.590 € a čiastočnou úhradou vykonanou žalovaným vo výške 705,60 € - t.j. vo výške 884,40 €, nie je dôvodný. Vychádzal zo zistenia, že poškodený doposiaľ nevynaložil náklady za užívanie náhradného motorového vozidla, keďže si nesplnil svoj peňažný záväzok voči žalobcovi podľa Zmluvy o nájme zo dňa 25.1.2018 - uhradiť mu nájomné za dočasné prenechanie náhradného motorového vozidla fakturované mu faktúrou č. 2018030. U poškodeného nemohli vzniknúť podmienky nároku na náhradu škody, keďže nedošlo k úbytku v jeho majetkovej sfére zodpovedajúcej vynaloženiu nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla. K samotnému započítaniu vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu malo na majetkovú sféru žalobcu len ten dopad, že na jednej strane u poškodeného nedošlo k úbytku majetkových hodnôt zodpovedajúcemu peňažnému plneniu poškodeného voči žalobcovi v podobe úhrady nájomného a na druhej strane ani k rozmnoženiu majetku zodpovedajúcemu peňažnému plneniu žalobcu poškodenému v podobe zaplatenia odplaty za postúpenie budúcej pohľadávky na náhradu škody. Keďže nedošlo k vzniku pohľadávky poškodeného na náhradu škody, žalobca sa nestal nositeľom žalobou uplatneného nároku. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záverov rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/467/2013 zo dňa 1.4.2016, ako aj rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 1Cz 86/1990 zo dňa 30.11.1990, publikovaný pod R 7/1992. Z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Napadnutý rozsudok považoval za nesprávny z odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku. Nesprávne právne posúdenie veci žalobca najmä vzhľadom na to, že súd neaplikoval ust. § 580 OZ o započítaní, ako možnosť zániku záväzkov. Následne tak v predmetnom skutkovom stave nevzhľadom na vznik škody ako ujmy, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. So záverom súdu sa nemožno stotožniť, nakoľko v zmysle voľnej dispozície účastníkov zmluvných vzťahov bolo na poškodenom, že sa rozhodol svoj záväzok voči žalobcovi splniť započítaním. Zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Záver okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je súladný s ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Súd svoj názor opiera o rozsudok Najvyššieho súdu ČR a rozsudok Najvyššieho súdu SR, ktorý bez ohľadu na skutočnosť, že ide o rozhodnutie ČR, sa týka posudzovania inej právnej otázky a právne závery obsiahnuté v citovaných rozhodnutiach nemožno použiť na podporu tvrdení súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v tomto konaní. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Okresného súdu Žilina, Martin a Ružomberok. V predmetných rozhodnutiach mali sudy s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávky, kde k úhrade nájomného došlo započítaním, existenciu škody za jednoznačne preukázanú. Účelom inštitútu započítania zodpovedá vzájomný stret pohľadávok spôsobilých na započítanie a dosiahnutie zániku vzájomných záväzkov bez toho, aby došlo k vzájomnému finančnému plneniu, pričom zákonná úprava ust. § 524 OZ umožňuje postúpiť aj budúcu pohľadávku, pričom výklad zákonných ustanovení, ku ktorému súd dospel vo svojom odôvodnení úplne popiera inštitút započítania pohľadávok, jeho zmysel a podstatu a takéto rozhodnutie je potrebné považovať za arbitrárne. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovieť.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. K dôvodom odvolania vo vzťahu k jeho omeškaniu uviedol, že pri šetrení poisťovnej udalosti postupoval v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. a v súlade aj s rozhodovacou praxou NS SR vyjadrenou v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2007 z 22.11.2018 a v rozhodnutí 1Cdo 212/2017 zo dňa 26.2.2019. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného (v tzv. replike) uviedol, že sa pridrižiava svojho odvolania a všetkých doterajších vyjadrení a písomných podaní. V tejto súvislosti poukázal na názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30.5.2019 sp. zn. 9Co/300/2018.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd síce vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak ním prijatý právny záver o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v spore, nepovažoval za správny.

7. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), splnením dlh zanikne.

8. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

9. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

10. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí.

11. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to:

- a) započítanie jednostranným právnym úkonom
- b) započítanie dohodou.

12. V preskúmvanej veci nepochybne došlo k zániku záväzku započítaním na podklade dohody uzatvorenej medzi žalobcom a poškodenou 5.3.2018 v Zmluve o postúpení pohľadávky.

13. V nadväznosti na uvedené nebolo možné stotožniť sa so záverom okresného súdu o tom, že v danom prípade by škoda dlžníkovi vznikla iba vtedy, ak by svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil, nakoľko započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky veriteľa a záväzku dlžníka a dochádza k nemu bez toho, aby si navzájom veriteľ s dlžníkom poskytovali vzájomné plnenia, teda reálne by jeden druhému niečo platili, či už v hotovosti alebo bezhotovostne.

14. Z tohto pohľadu nebol správny ani záver okresného súdu o tom, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitímovaný, na podklade čoho odvolací súd jeho rozhodnutie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní prvoinštančný súd zameria dokazovanie na ustálenie výšky žalobcom uplatňovaného nároku a o veci opätovne rozhodne.

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)